

D ů v o d y:

Podle § 1497 obč. zák. přerušuje se promlčení podáním žaloby (jde tu o tak zv. materielně-právní účinek podané žaloby), ale jen pod podmínkou, že bude v řízení náležitě pokračováno; neděje-li se tak, má se promlčení pokládati za nepřerušené. Podle ustáleného rozhodování nejvyššího soudu v poslední době lze otázku, zda přes klid řízení bylo řádně pokračováno ve sporu podle § 1497 obč. zák., řešiti jen podle okolností případu (srov. rozh. čís. 9046, 9396, 13378 sb. n. s.). Předpis § 1497 obč. zák. se vztahuje přímo jen na přetržení promlčení, kdežto v § 933 obč. zák. běží o lhůty preklusivní (propadné), t. j. takové lhůty, při nichž je právo obmezeno zákonem jen na určitou přesně stanovenou dobu. Ale předpisu § 1497 obč. zák. nutno použítí obdobně i při lhůtách propadných, protože jde o lhůty podobné lhůtám promlčecím a úmysl zákona platí i pro takové lhůty (srovn. na př. rozh. čís. 3963 sb. n. s. a Dr. Klanga komentář k § 933 str. 580). Hledíc k okolnostem souzeného případu, kde jde o spor ze správy pro vadu krávy, pro který stanovena jest propadná lhůta 6nedělní, k níž jest hleděti z úřadu v každém údobí rozepře, a hledíc k tomu, že žalobce, který hlavní důraz klade na to, že řízení bylo ponecháno v klidu bez jeho vědomí jeho právním zástupcem, obnovil spor teprve 20. prosince 1932, tedy po více než 15 měsících, ač sám uvedl, že o klidu zvěděl již za 4 měsíce, nelze říci, že bylo ve sporu řádně pokračováno. Prohlášení tehdejšího právního zástupce žalobce učiněné dne 24. září 1931 souhlasně s odpůrcem, že ponechává tento spor v klidu, bylo účinným i pro žalobce (§ 34 c. ř. s.). Nečinnost žalobce po tak drahnou dobu měla pak v zápětí, že nenastalo přetržení promlčení, a že se naopak nárok žalobní promlčel a jest k věci hleděti tak, jako kdyby žaloba nebyla bývala vůbec podána (srov. na př. rozh. čís. 4180 a 12478 sb. n. s.).

Čís. 14767.

Měl-li se pacht skončiti podle smlouvy koncem hospodářského roku, ale skončil-li se pro zásah státního pozemkového úřadu uprostřed hospodářského roku, jest pachtýř povinen nahraditi vlastníkoví převzaté ale neodevzdané zásoby podle cen platných koncem předešlého hospodářského roku. Taktéž pro otázku, zda pachtýř splnil smluvní povinnost, by odevzdal určitou část půdy čerstvě pohnojenu, je rozhodným stav koncem předešlého hospodářského roku.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1935, Rv III 1009/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2351.)

Čís. 14768.

K výkladu §§ 27, odst. 1 a 54 čís. 2 konk. řádu.

Nárok zaměstnancův z porušení z á k o n n é nebo kratší smluvené výpovědní lhůty podle § 27 odst. 1 konk. ř. jest pohledávkou za podstatou podle § 49 čís. 2 konk. ř.